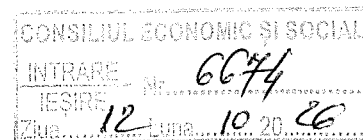

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1. Titlul proiectului de act normativ

Lege privind instituirea unor mecanisme pentru protejarea intereselor naționale în domenii strategice ale economiei naționale

Secțiunea a 2-a. Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Proiectul are ca sursă necesitatea instituirii unui cadru juridic unitar care să permită statului român să intervină patrimonial, în condiții de piață, pentru menținerea în funcțiune a capacităților economice și industriale cu relevanță sistemică pentru economia națională, precum și pentru valorificarea ulterioară a acestora.

Necesitatea a fost identificată în raport cu situații în care operatori economici din sectoare industriale și energetice esențiale se află în dificultate financiară, iar instrumentele juridice de care statul dispune în prezent nu permit nici prevenirea pierderii capacității de producție, nici recuperarea creanțelor deținute.

2.2. Descrierea situației actuale

Cadrul normativ în vigoare cuprinde reglementări sectoriale privind identificarea entităților și infrastructurilor cu rol esențial, Legea nr. 294/2024 privind reziliența entităților critice, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, precum și mecanismul de examinare a investițiilor străine directe reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 și de Regulamentul (UE) 2019/452.

Aceste acte reglementează **identificarea** entităților și **controlul accesului** investitorilor. Niciunul dintre ele nu reglementează **intervenția patrimonială a statului**, dobândirea de participații sau active, conservarea și operarea acestora, respectiv valorificarea lor ulterioară.

Prezentul proiect acoperă exclusiv acest al treilea palier. Pentru a evita paralelismul legislativ, art. 3 din proiect delimitează expres domeniul de aplicare și prevede că declararea unei societăți sau a unui activ ca fiind de interes strategic se realizează cu luarea în considerare a calificărilor deja efectuate potrivit actelor menționate.

Un element distinct de corelare privește Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, care, în urma modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2026, definește la art. 4 lit. e) „operatorul economic de interes strategic” pe baza unor criterii de fond similare, caracterul esențial al activității pentru apărarea națională, pentru securitatea economică, energetică, alimentară sau socială, pentru infrastructurile critice ori pentru capacitățile industriale de apărare și reglementează la art. 14 alin. (13)–(15) un mecanism propriu de stabilire, prin hotărâre a Guvernului, pe baza unor criterii generale și sectoriale. Coexistența a două mecanisme de declarare, cu aceeași denumire și cu criterii aproape identice, ar genera două liste paralele și ar contraveni art. 14 și 16 din Legea nr. 24/2000. Proiectul unifică declararea: art. 3 alin. (4) stabilește că declararea se realizează exclusiv în condițiile prezentei legi și produce efecte și în aplicarea Legii nr. 200/2006 și abrogă mecanismul paralel de la art. 14 alin. (13)–(15). O singură declarare produce astfel două categorii de efecte: cele patrimoniale, prevăzute de prezenta lege, și cele privind garantarea creanțelor salariale, prevăzute de Legea nr. 200/2006, care rămân neschimbate.

Situațiile concrete care au determinat inițiativa au trăsături comune: operatori economici care desfășoară activități în sectoare industriale sau energetice cu relevanță sistemică se află în proceduri de prevenire a

insolvenței sau de insolvență; procedurile de valorificare a activelor eşuează sau se prelungesc; statul deține creanțe importante, dar insuficiente pentru a capta activul; iar activul se degradează pe durata procedurii, cu risc de pierdere ireversibilă a capacității de producție.

2.3. Schimbările preconizate

A. Declararea de interes strategic. Se stabilesc domeniile strategice, criteriile generale, precum și procedura de analiză prealabilă, construită pe modelul art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2014, care prevede elementele obligatorii de analizat. Declararea se face prin hotărâre a Guvernului, care desemnează un **minister coordonator** unic, soluție care asigură determinarea neechivocă a titularului drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege.

Criteriul dezechilibrului la nivelul economiei naționale este determinat direct în lege, la art. 6 alin. (2), prin praguri cantitative — cotă din producția sau capacitatea națională, număr de salariați, număr de utilizatori afectați, valoarea activului —, diferențiate pe domenii. Soluția asigură previzibilitatea aplicării și respectă cerința ca sfera restrângerii exercițiului dreptului de proprietate să fie stabilită prin lege, nu prin act de nivel inferior.

Lista societăților și activelor declarate de interes strategic se publică pe pagina de internet a ministerului coordonator și, consolidat, de Secretariatul General al Guvernului, cu caracter informativ, pentru ca orice persoană interesată să poată verifica în orice moment dacă o participație sau un activ intră sub incidența legii și care este ministerul căruia i se adresează notificarea.

B. Dreptul de preempțiune. Se reglementează integral: titularul, obiectul, excepțiile, notificarea informativă la momentul deciziei de înstrăinare, conținutul notificării ofertei, termenele de exercitare și de acceptare, procedura pentru societățile ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare, procedura în cadrul procedurilor judiciare de valorificare, auditul prealabil și sancțiunea.

Reglementarea cuprinde toate elementele prevăzute de art. 1730 din Codul civil, prioritatea la cumpărare, oferta de vânzare, termenul de exercitare și termenul de acceptare și respectă condițiile prevăzute de art. 53 din Constituția României, republicată. Restrângerea exercițiului atributului de dispoziție este prevăzută prin lege; este necesară pentru apărarea securității naționale și a ordinii publice economice; este proporțională cu situația care a determinat-o, fiind limitată la un număr restrâns de societăți și active nominalizate prin hotărâre a Guvernului și la termene imperative scurte; se aplică nediscriminatoriu; și nu aduce atingere existenței dreptului, întrucât înstrăinarea se realizează la prețul și în condițiile ofertei primite de vânzător. Modelul urmat este cel al Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan.

Sunt exceptate expres transmisiunile succesoriale, legale sau testamentare, și liberalitățile între soți, rude și afini până la gradul al patrulea inclusiv. Exceptarea circumscrie mecanismul exclusiv transferurilor cu titlu oneros, pentru care interesul public urmărit de lege este efectiv incident, și asigură că acesta nu afectează dreptul la moștenire garantat de art. 46 din Constituția României, republicată. Sunt de asemenea exceptate reorganizările în cadrul aceluiași grup care nu modifică controlul final, constituirea de garanții reale și tranzacțiile efectuate pe o piață reglementată, în limitele prevăzute la art. 14.

C. Dobândirea de participații și active. Decizia de dobândire este condiționată, nu discreționară: art. 17 stabilește condițiile cumulative — risc actual de întrerupere a activității sau de pierdere a activului, absența unei alternative de piață, proporționalitatea costului față de efectele evitate și existența unei perspective de operare sau de valorificare — și precizează când se exercită dreptul de preempțiune ori de preferință. Aceleași elemente stau la baza testului investitorului privat prudent, prevăzut la art. 34.

Titlul de proprietate al statului este determinat expres: dreptul se dobândește prin efectul legii, în temeiul hotărârii Guvernului și cu acordul instituțiilor creditoare, la data semnării procesului-verbal de predare-preluare, care are exclusiv rol constatatator. Dobândirea este calificată ca mod de dobândire a proprietății în sensul art. 557 alin. (3) din Codul civil și, pentru bunurile care trec în proprietatea publică, al art. 863 lit. f) din același cod.

Se reglementează stingerea creanțelor statului prin transferul de active, cu o precizare esențială: atunci când valoarea activului depășește cuantumul creanțelor, operațiunea este o **vânzare-cumpărare cu plata parțială prin compensare** cu creanțele deținute, diferența fiind achitată de stat cu titlu de preț. Calificarea delimitează cele două ipoteze și cele două calități în care acționează statul: acesta nu suportă o diferență în calitate de creditor, ci achită, în calitate de cumpărător, prețul părții din activ care excedează creanța sa.

D. Regimul proprietății. Activele se preiau, ca regulă, în **proprietatea privată** a statului. Trecerea în proprietatea publică este excepția, justificată de uz sau interes public și dispusă prin aceeași hotărâre a Guvernului. Soluția este inversă celei din art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2019, unde proprietatea publică este regula, și este determinantă: bunul proprietate publică este inalienabil, ceea ce ar face imposibilă orice valorificare ulterioară și ar contrazice caracterul de piață al intervenției.

Titularul dreptului de administrare este desemnat prin însăși hotărârea de declarare, astfel încât activul nu rămâne în niciun moment fără administrator, iar conținutul dreptului de administrare asupra bunurilor din proprietatea privată a statului este determinat expres la art. 20 alin. (3), cu aplicarea în completare a dispozițiilor Codului administrativ privind domeniul privat.

Pentru ipoteza trecerii activului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, art. 20 alin. (5) derogă de la cerința înscrierii prealabile a bunurilor în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu obligația înscrierii în inventarul unității administrativ-teritoriale și a intabulării în termen de 30 de zile. Derogarea este limitată la etapa prealabilă și nu afectează publicitatea imobiliară, care rămâne integrală; ea evită parcurgerea a două hotărâri succesive ale Guvernului pentru același bun, în situații în care activul trebuie pus în exploatare fără întârziere.

E. Administrarea și operarea. Se separă proprietatea de operare. Statul dobândește; operarea se realizează printr-o societate la care statul deține integralitatea capitalului social sau controlul, căreia activul îi este adus ca aport. Raporturile de muncă aferente activului urmează regimul transferului de întreprindere prevăzut de Legea nr. 67/2006, aplicabil de drept. Se asigură continuitatea furnizării utilităților și transferul contractelor esențiale.

Separarea este necesară întrucât o instituție publică nu poate prelua, contracta și remunera personal industrial, fiind ținută de numărul maxim de posturi aprobat, de sistemul de salarizare din sectorul bugetar și de regimul achizițiilor publice, regimuri incompatibile cu operarea continuă a unei capacități de producție.

Obligațiile de mediu sunt delimitate prin bilanț de mediu la data preluării. Obligațiile aferente perioadei anterioare rămân în sarcina societății, cu drept de regres al statului. Întrucât, potrivit angajamentelor europene și internaționale ale statului, proprietarul unui amplasament nu poate opune terților o exonerare de răspundere pentru poluarea istorică, legea nu instituie o asemenea exonerare, ci reglementează repartizarea sarcinii în raporturile dintre părți și asigură, la art. 22 alin. (4), executarea măsurilor de remediere de către stat atunci când societatea nu le execută, cu regres și cu evidențierea costului în fișa financiară. Estimarea costului de remediere este element obligatoriu al analizei prealabile, astfel încât decizia de preluare se ia cu cunoașterea acestei expuneri.

F. Finanțarea. Măsurile temporare dispuse de ministerul coordonator se finanțează din bugetul acestuia, cu încadrare în prevederile bugetare aprobate, în limita sumelor stabilite prin hotărârea

Guvernului. Societatea de administrare se finanțează potrivit dreptului comun — majorarea capitalului social, împrumuturi contractate în condițiile legii, fiecare operațiune fiind fundamentată pe testul investitorului privat prudent și aprobată pe baza fișei financiare.

G. Valorificarea. Participațiile și activele dobândite pot fi valorificate, prin hotărâre a Guvernului, prin procedură competitivă, la un preț de pornire stabilit prin raport de evaluare. Legea nu instituie o obligație de valorificare și nu stabilește termene: statul își păstrează libertatea de a decide momentul și oportunitatea, în funcție de interesul strategic care a determinat dobândirea.

2.4. Alte informații

Proiectul nu transpune acte ale Uniunii Europene. Măsurile pe care le reglementează se aplică cu respectarea normelor europene în materia concurenței, a ajutorului de stat și a liberei circulații a capitalurilor.

Secțiunea a 3-a. Impactul socioeconomic

Impactul macroeconomic. Proiectul urmărește menținerea în funcțiune a unor capacități industriale a căror pierdere ar genera reducerea producției industriale, creșterea dependenței de importuri pentru produse esențiale și afectarea lanțurilor de aprovizionare interne.

Impactul asupra mediului de afaceri. Mecanismul de preempțiune introduce o etapă procedurală suplimentară în cazul înstrăinării participațiilor sau activelor declarate de interes strategic. Impactul este limitat prin trei elemente: numărul restrâns al entităților vizate, care sunt nominalizate prin hotărâre a Guvernului; termenele scurte și imperative de exercitare; și exercitarea dreptului la preț egal cu oferta fermă, fără afectarea prețului obținut de vânzător.

Impactul asupra ocupării. Transferul de întreprindere asigură menținerea raporturilor de muncă și a drepturilor salariaților. Documentația de valorificare poate cuprinde obligații privind menținerea activității și a locurilor de muncă.

Testul întreprinderilor mici și mijlocii. Proiectul se aplică unor operatori economici cu relevanță sistemică pentru economia națională, care nu se încadrează, ca regulă, în categoria întreprinderilor mici și mijlocii. Rezultatul testului și avizul Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, potrivit Legii nr. 346/2004, se anexează.

Secțiunea a 4-a. Impactul financiar asupra bugetului general consolidat

Proiectul nu generează, prin el însuși, cheltuieli bugetare. Fiecare operațiune de dobândire, de majorare a capitalului social sau de finanțare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, însoțită de **fișă financiară** întocmită potrivit art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, care cuprinde cel puțin:

- valoarea activului sau a participațiilor, stabilită prin raport de evaluare;
- cuantumul creanțelor care se sting prin compensare;
- diferența de preț care se achită de stat;
- costul estimat al conservării activului pe 12 luni și al operării pe orizontul preconizat de deținere;
- sursele de finanțare.

Regimul veniturilor este stabilit la art. 30 și la art. 32 alin. (6): veniturile obținute din exploatarea sau administrarea activului de către ministerul coordonator ori de către instituția publică desemnată titular al dreptului de administrare, precum și sumele obținute din valorificarea participațiilor și a activelor, se fac venit la bugetul de stat. În cazul în care activul a fost adus ca aport la capitalul social al societății de administrare,

veniturile din exploatarea acestuia sunt venituri proprii ale societății, statul realizându-și drepturile patrimoniale în calitate de acționar; dacă activul este transmis societății cu alt titlu, aceasta datorează o redevență stabilită pe bază de raport de evaluare.

Neimplicând, prin el însuși, cheltuieli bugetare, proiectul nu intră sub incidența art. 138 alin. (5) din Constituția României, republicată.

Secțiunea a 5-a. Efectele proiectului asupra legislației în vigoare

Delimitarea față de reglementările existente. Proiectul nu modifică Legea nr. 294/2024, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022, ci se aplică într-un palier distinct, intervenția patrimonială, cu norma de delimitare prevăzută la art. 3. Față de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2019, care reglementează stingerea creanțelor bugetare prin transferul activelor funcționale energetice și industriale, proiectul instituie un regim propriu, cu caracter general, aplicabil activelor din oricare dintre domeniile strategice, fără a aduce atingere aplicării ordonanței de urgență activelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de aceasta. Cele două acte au declanșatori diferiți, cererea operatorului, respectiv declararea prin hotărâre a Guvernului, iar în situația în care un activ se încadrează în sfera ambelor, hotărârea prevăzută la art. 8 stabilește actul normativ în temeiul căruia se realizează transferul.

Modificarea Legii nr. 200/2006. Art. 36 modifică definiția operatorului economic de interes strategic de la art. 4 lit. e) din Legea nr. 200/2006, prin trimitere la declararea efectuată potrivit prezentei legi, și abrogă art. 14 alin. (13)–(15) din aceeași lege, care reglementau un mecanism paralel de stabilire. Efectele privind garantarea creanțelor salariale, prevăzute la art. 14 alin. (11) și (12) din Legea nr. 200/2006, rămân neschimbate și se aplică operatorilor declarați potrivit prezentei legi. Operatorii stabiliți anterior își păstrează statutul, potrivit normei tranzitorii de la art. 35 alin. (3).

Corelări. Dispozițiile privind dobândirea de active de la societăți aflate în proceduri de prevenire a insolvenței sau de insolvență sunt corelate cu Legea nr. 85/2014, cu respectarea regimului autorizării actelor care depășesc activitatea curentă, a ordinii de distribuire și a suspendării executărilor silite. Dispozițiile privind stingerea creanțelor sunt corelate cu Legea nr. 207/2015, inclusiv cu art. 165 privind ordinea de stingere. Dobândirea dreptului de proprietate este corelată cu art. 557 alin. (3) și art. 863 lit. f) din Codul civil, iar conținutul dreptului de administrare cu dispozițiile Codului administrativ privind domeniul privat al statului. Dispozițiile privind valorificarea sunt corelate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, cu Legea nr. 137/2002 și cu art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2014.

Derogări instituite. Proiectul instituie derogări de la art. 263 din Legea nr. 207/2015, pentru stingerea creanțelor prin transferul activelor, și de la art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, în sensul că înscrierea prealabilă în inventarul centralizat nu constituie condiție a trecerii bunurilor în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

Norme de calificare. Art. 24 alin. (4) prevede că transferul efectuat la valoarea de piață și cu respectarea ordinii de stingere nu constituie transfer în fraudă creditorilor. Aportul activelor la capitalul social al societății de administrare, deținută integral sau controlată de stat, nu transferă proprietatea către un investitor privat și nu constituie, prin natura sa, operațiune de privatizare. Înstrăinarea participațiilor deținute de stat și valorificarea activelor aflate în proprietatea privată a statului se realizează fără derogare, potrivit actelor normative menționate la paragraful privind corelările.

Nu se instituie derogări de la regulile de publicitate și de competitivitate în procedurile de valorificare. Caracterul competitiv al procedurii constituie elementul central al compatibilității cu normele privind ajutorul de stat.

Natura legii. Proiectul reglementează regimul juridic al proprietății, în sensul art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituția României, republicată, și instituie o restrângere a exercițiului atributului de dispoziție care, potrivit art. 53 alin. (1) din Constituție, poate fi reglementată numai prin lege. În consecință, proiectul se încadrează în categoria legilor organice. În aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Senatul.

Compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene. Măsurile se aplică cu respectarea art. 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind libera circulație a capitalurilor, restricțiile fiind justificate de motive imperative de interes general, nediscriminatorii și proporționale. În materia ajutorului de stat, art. 34 instituie obligația fundamentării fiecărei operațiuni pe testul investitorului privat prudent ori, după caz, al creditorului privat prudent și obligația obținerii avizului Consiliului Concurenței anterior fiecărei hotărâri a Guvernului; obligația de notificare și de suspendare a punerii în aplicare rezultă direct din art. 108 alin. (3) din Tratat.

Secțiunea a 6-a. Consultările efectuate

Avizul Consiliului Legislativ, obligatoriu potrivit art. 79 din Constituția României, republicată.

Avizul Consiliului Economic și Social, potrivit art. 2 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 248/2013, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Avizul Consiliului Concurenței, în raport cu soluțiile care intră sub incidența normelor privind ajutorul de stat.

Avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, în raport cu impactul dispozițiilor asupra atribuțiilor acestei instituții.

Avizul Autorității de Supraveghere Financiară, în raport cu dispozițiile aplicabile societăților ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare.

Avizul Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, în raport cu dispozițiile art. 31 privind calitatea de autoritate contractantă a societății de administrare.

Avizul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în raport cu dispozițiile privind obligațiile de mediu.

Avizul Ministerului Afacerilor Externe, în raport cu angajamentele internaționale ale statului.

Avizul de oportunitate al Secretariatului General al Guvernului, potrivit art. 31 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009 și art. 5 alin. (2) lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. 137/2020.

Au fost consultate ministerele de resort și autoritățile publice care gestionează domeniile strategice ale economiei naționale, precum și organizațiile patronale și sindicale reprezentative.

Secțiunea a 7-a. Activități de informare publică

Proiectul a fost supus procedurii de transparență decizională, potrivit Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, prin publicare pe pagina de internet a inițiatorului. Datele privind perioada de consultare, observațiile primite și modul de soluționare a acestora se anexează.

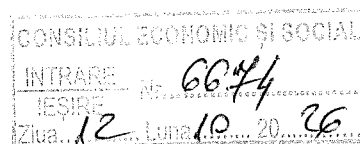
Secțiunea a 8-a. Măsuri de implementare

Aplicarea legii nu necesită înființarea de noi structuri sau organisme. Atribuțiile prevăzute de lege se exercită de ministerul coordonator desemnat prin hotărârea de declarare, de titularul dreptului de administrare desemnat prin aceeași hotărâre și, în ceea ce privește operarea activului, de societatea de administrare. Creanțele statului continuă să fie administrate și recuperate de instituțiile creditoare competente potrivit legii.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul proiect de lege, pe care îl supunem spre adoptare.

Inițiator
Dep PSD Marian Neacșu

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

LEGE

privind instituirea unor mecanisme pentru protejarea intereselor naționale în domenii strategice ale economiei naționale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I — Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează măsurile prin care statul român poate dobândi, administra, opera și valorifica participații la societăți și active declarate de interes strategic, în vederea protejării intereselor naționale în domenii strategice ale economiei naționale și a asigurării continuității funcționării acestora.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **minister coordonator** — organul de specialitate al administrației publice centrale desemnat prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 8, în al cărui domeniu de competență se încadrează activitatea principală a societății sau destinația activului, care exercită drepturile și obligațiile statului potrivit prezentei legi;
- b) **domeniu strategic al economiei naționale** — domeniul prevăzut la art. 4;
- c) **societate de interes strategic** — operatorul economic, indiferent de forma de proprietate, care desfășoară activități economice într-un domeniu strategic al economiei naționale și care a fost declarat ca atare prin hotărâre a Guvernului, potrivit art. 8;
- d) **activ de interes strategic** — ansamblul de bunuri mobile și imobile, inclusiv terenul aferent, drepturile și obligațiile născute în legătură cu acestea, care poate fi separat și organizat pentru a funcționa independent de restul activității persoanei juridice și care a fost declarat ca atare prin hotărâre a Guvernului, potrivit art. 8;
- e) **participații** — acțiunile și părțile sociale la capitalul social al unei societăți de interes strategic, indiferent de titularul acestora;
- f) **înstrăinare** — transferul dreptului de proprietate asupra participațiilor sau activelor, prin vânzare, cesiune, aport la capitalul social sau la patrimoniul altei entități, dare în plată, schimb, precum și prin orice altă operațiune cu efect echivalent;
- g) **instituție creditoare** — instituția administrației publice centrale care este titular al unui drept de creanță al statului rezultat din raporturi juridice fiscale sau bugetare, instituția care administrează creanțele rezultate din operațiuni derulate în numele și în contul statului, precum și entitatea care recuperează aceste creanțe;
- h) **societate de administrare** — societatea la care statul deține, direct sau indirect, integralitatea capitalului social ori controlul, desemnată prin hotărârea prevăzută la art. 8 să administreze și să opereze activul de interes strategic.

Art. 3. — (1) Prezenta lege reglementează exclusiv intervenția patrimonială a statului, constând în dobândirea, administrarea, operarea și valorificarea participațiilor și activelor declarate de interes strategic.

(2) Identificarea și desemnarea entităților critice, a infrastructurilor critice naționale, precum și examinarea investițiilor străine directe se realizează potrivit Legii nr. 294/2024, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2010 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022, care rămân aplicabile.

(3) Analiza prevăzută la art. 7 are în vedere calificările efectuate potrivit actelor normative menționate la alin. (2).

(4) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, declararea unei societăți sau a unui activ ca fiind de interes strategic se realizează exclusiv în condițiile prezentei legi. Declararea produce efecte și în aplicarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, precum și a oricărui alt act normativ care se referă la societăți sau la operatori economici de interes strategic.

CAPITOLUL II — Domeniile strategice și criteriile de declarare

Art. 4. — Domeniile strategice ale economiei naționale sunt:

- a) industria extractivă, pentru producția de materii prime critice în sensul Regulamentului (UE) 2024/1252 și pentru exploatarea altor resurse minerale neenergetice;
- b) industria prelucrătoare, pentru producția de oțel, aluminiu, ciment și produse chimice;
- c) industria națională de apărare, în sensul Legii nr. 232/2016, cu modificările și completările ulterioare;
- d) tehnologia informației și comunicațiilor, pentru securitatea cibernetică, tehnologiile avansate, inteligența artificială și infrastructura de comunicații electronice;
- e) industria maritimă și portuară, pentru construcția și repararea de nave și pentru infrastructura portuară;
- f) industria aeronautică, pentru producția, testarea și întreținerea aeronavelor;
- g) transportul energiei electrice, al gazelor naturale, al țițeiului și al combustibililor, precum și infrastructura de stocare și de înmagazinare aferentă;
- h) producția, distribuția, furnizarea și stocarea energiei electrice, a energiei termice, a gazelor naturale, a țițeiului și a derivatelor acestuia;
- i) sectorul farmaceutic, pentru cercetarea, dezvoltarea, producția, distribuția și furnizarea de medicamente, dispozitive medicale și substanțe active;
- j) infrastructura de transport de interes național;
- k) industria alimentară, pentru producția, prelucrarea și distribuția alimentelor;
- l) infrastructura de alimentare cu apă.

Art. 5. — (1) Declararea unei societăți sau a unui activ ca fiind de interes strategic se realizează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele criterii generale:

- a) societatea desfășoară, ori activul asigură desfășurarea, de activități economice într-unul dintre domeniile prevăzute la art. 4;
- b) întreruperea sau perturbarea activității afectează ori poate afecta securitatea economică, energetică, alimentară sau socială a statului, infrastructurile critice, capacitățile industriale de apărare, aprovizionarea cu materii prime critice ori funcționarea lanțurilor de aprovizionare;
- c) efectele prevăzute la lit. b) generează un dezechilibru la nivelul economiei naționale.

(2) Efectele produse la nivelul unei regiuni, al unei comunități locale sau al pieței muncii se iau în considerare numai în măsura în care acestea determină dezechilibrul prevăzut la alin. (1) lit. c).

Art. 6. — (1) La evaluarea criteriului prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. b) se au în vedere, după caz:

- a) ponderea societății sau a activului în producția, prelucrarea ori distribuția națională din domeniul respectiv;
- b) existența unor alternative de aprovizionare sau de producție disponibile pe piață, la costuri și în termene rezonabile;

- c) poziția societății sau a activului în lanțul de aprovizionare, inclusiv numărul furnizorilor și clienților dependenți;
 - d) deținerea licențelor, autorizațiilor sau concesiunilor necesare desfășurării activității;
 - e) caracterul nesubstituibil al infrastructurii, al echipamentelor sau al competențelor profesionale asociate;
 - f) riscul de influență sau de control exercitat de o entitate dintr-un stat terț asupra societății ori a activului.
- (2) Dezechilibrul la nivelul economiei naționale, prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. c), se consideră realizat dacă societatea sau activul îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele praguri:
- a) asigură cel puțin 10% din producția, prelucrarea ori furnizarea națională anuală a produsului sau a serviciului principal din domeniul strategic respectiv;
 - b) asigură cel puțin 10% din capacitatea națională instalată de transport, de producție ori de stocare, în domeniile prevăzute la art. 4 lit. g) și h);
 - c) asigură cel puțin 10% din capacitatea națională de producție a unei materii prime critice în sensul Regulamentului (UE) 2024/1252, în domeniul prevăzut la art. 4 lit. a);
 - d) are un număr mediu anual de cel puțin 1.000 de salariați, în domeniile prevăzute la art. 4 lit. a), b), e), f) și k);
 - e) are un număr mediu anual de cel puțin 500 de salariați, în celelalte domenii prevăzute la art. 4;
 - f) întreruperea activității ar afecta furnizarea serviciului către cel puțin 200.000 de utilizatori finali, în domeniile prevăzute la art. 4 lit. d), h), j) și l);
 - g) este unicul producător sau furnizor național al unui produs ori serviciu necesar industriei naționale de apărare, în domeniul prevăzut la art. 4 lit. c);
 - h) valoarea de piață a activului, stabilită prin raport de evaluare, depășește echivalentul în lei a 100 de milioane de euro.

CAPITOLUL III — Declararea de interes strategic

Art. 7. — (1) Ministerul în al cărui domeniu de competență se încadrează activitatea societății sau destinația activului efectuează o analiză care cuprinde, în mod obligatoriu:

- a) descrierea situației de fapt și a evenimentului care determină analiza;
- b) evaluarea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 5 și 6;
- c) situația economico-financiară a societății și evaluarea activului;
- d) situația juridică a participațiilor sau a activului, inclusiv sarcinile, garanțiile și litigiile;
- e) obligațiile de mediu aferente activului și cele ale societății, inclusiv estimarea costului măsurilor de remediere a poluării anterioare;
- f) estimarea costurilor de conservare și de operare;
- g) opțiunile de intervenție și efectele preconizate ale fiecăreia, inclusiv opțiunea de a nu interveni;
- h) evaluarea din perspectiva normelor privind ajutorul de stat.

(2) În vederea realizării analizei, ministerul poate contracta asistență tehnică, servicii de evaluare și de audit, potrivit legii, și poate solicita date și informații autorităților și instituțiilor publice, organizațiilor patronale și sindicale, precum și altor entități publice sau private.

(3) În situația în care activitatea societății sau destinația activului se încadrează în domeniile de competență a două sau mai multe ministere, acestea efectuează analiza în comun, iar hotărârea prevăzută la art. 8 desemnează un singur minister coordonator.

Art. 8. — (1) Pe baza analizei prevăzute la art. 7, Guvernul adoptă, la propunerea ministerului care a efectuat analiza, o hotărâre prin care:

- a) declară societatea sau activul ca fiind de interes strategic;
- b) desemnează ministerul coordonator;
- c) desemnează titularul dreptului de administrare asupra activului, în cazul preluării acestuia;
- d) aprobă măsurile de intervenție și, după caz, sumele necesare, pe baza fișei financiare;
- e) stabilește conținutul documentației care însoțește notificarea prevăzută la art. 12.

(2) Proiectul de hotărâre se avizează, în prealabil, de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în cazul societăților și activelor din domeniile prevăzute la art. 4 lit. c), d), g), h) și j).

(3) Hotărârea se comunică societății în termen de 3 zile lucrătoare, de la publicare.

Art. 9. — (1) Ministerul coordonator monitorizează îndeplinirea criteriilor care au stat la baza declarării și informează Guvernul anual sau ori de câte ori se impune.

(2) Dacă se constată că nu mai sunt îndeplinite criteriile prevăzute la art. 5, ministerul coordonator propune Guvernului, pe baza unei analize efectuate potrivit art. 7, retragerea statutului de interes strategic.

(3) Retragerea se dispune prin hotărâre a Guvernului și produce efecte de la data publicării.

(4) Ministerul coordonator publică și actualizează pe pagina sa de internet lista societăților și a activelor declarate de interes strategic din domeniul său de competență, cu indicarea hotărârii Guvernului și a datei declarării, iar Secretariatul General al Guvernului publică lista consolidată. Publicarea are caracter informativ; opozabilitatea declarării rezultă din publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL IV — Dreptul de preempțiune

Art. 10. — (1) Statul român, prin ministerul coordonator, beneficiază de drept de preempțiune la cumpărarea participațiilor la societățile de interes strategic și a activelor de interes strategic.

(2) Dreptul de preempțiune se exercită la preț egal și în aceleași condiții cu cele ale ofertei ferme primite de vânzător.

(3) Dreptul de preempțiune nu poate fi cedat.

Art. 11. — (1) Dreptul de preempțiune se aplică în cazul oricărei înstrăinări cu titlu oneros, în sensul art. 2 lit. f).

(2) Dreptul de preempțiune nu se aplică în cazul:

- a) transmisiunilor succesoriale, legale sau testamentare;
- b) liberalităților între soți, rude și afini până la gradul al patrulea inclusiv;
- c) operațiunilor de reorganizare în cadrul aceluiasi grup, care nu determină schimbarea controlului final asupra societății sau activului;
- d) constituirii de garanții reale, precum și transferului participațiilor cu titlu de garanție;
- e) transferurilor de acțiuni efectuate pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare, cu excepția celor prevăzute la art. 14.

Art. 12. — (1) Societatea de interes strategic ori, după caz, proprietarul participațiilor sau al activului are obligația de a notifica ministerul coordonator, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la primirea unei oferte ferme și angajante, cu privire la intenția de înstrăinare.

(2) Societatea de interes strategic ori, după caz, proprietarul participațiilor sau al activului notifică ministerul coordonator și cu privire la decizia de a iniția înstrăinarea, în termen de 10 zile lucrătoare de

la data adoptării acesteia. Această notificare are caracter informativ, cuprinde elementele prevăzute la alin. (3) lit. a) și, după caz, prețul solicitat.

(3) Notificarea cuprinde:

- a) identificarea participațiilor sau a activului care fac obiectul înstrăinării;
- b) identificarea ofertantului și a beneficiarului real al acestuia, după caz;
- c) prețul oferit/solicitat și modalitatea de plată, după caz;
- d) celelalte condiții esențiale ale ofertei;
- e) documentația stabilită prin hotărârea prevăzută la art. 8.

(4) Notificarea se comunică în scris, cu confirmare de primire, și se înregistrează la ministerul coordonator.

(5) Notificarea incompletă se completează la solicitarea ministerului coordonator, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea solicitării. Termenul prevăzut la art. 13 alin. (1) începe să curgă de la data completării.

Art. 13. — (1) Ministerul coordonator comunică intenția de exercitare a dreptului de preempțiune în termen de cel mult 30 de zile de la data notificării complete, sub sancțiunea decăderii.

(2) În cazul comunicării intenției de exercitare, ministerul coordonator poate dispune efectuarea unui audit privind situația juridică, economică și tehnică a participațiilor sau a activului, realizat de una sau mai multe entități independente, selectate potrivit legii.

(3) Exercitarea dreptului de preempțiune se aprobă prin hotărâre a Guvernului, adoptată în termen de 90 de zile de la data comunicării intenției de exercitare. Termenul poate fi prelungit o singură dată, cu cel mult 30 de zile, prin decizie a prim-ministrului, comunicată societății.

(4) Contractul se încheie în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii prevăzute la alin. (3).

(5) Necomunicarea intenției în termenul prevăzut la alin. (1), neadoptarea hotărârii în termenul prevăzut la alin. (3) sau neîncheierea contractului în termenul prevăzut la alin. (4) din motive imputabile statului atrag stingerea dreptului de preempțiune pentru oferta notificată.

(6) Pe durata termenelor prevăzute la alin. (1) și (3), vânzătorul nu poate înstrăina participațiile sau activul către un terț.

(7) Dacă dreptul de preempțiune nu este exercitat, vânzătorul poate înstrăina către ofertantul care a prezentat oferta fermă și angajantă, în aceleași condiții, în termen de 12 luni. Modificarea prețului sau a condițiilor esențiale ori depășirea acestui termen determină obligația unei noi notificări.

Art. 14. — (1) În cazul societăților ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, dreptul de preempțiune se aplică:

- a) transferurilor directe, în afara pieței, ale unor pachete care conferă dobânditorului, singur sau împreună cu persoanele cu care acționează în mod concertat, cel puțin 10% din drepturile de vot;
- b) ofertelor publice de cumpărare sau de preluare, caz în care statul poate lansa o ofertă concurentă, la preț cel puțin egal, potrivit legislației pieței de capital.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică cu respectarea legislației privind piața de capital, a obligațiilor de transparență și a regimului informațiilor privilegiate.

(3) Ministerul coordonator informează Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la comunicarea intenției de exercitare a dreptului de preempțiune, în termen de o zi lucrătoare.

Art. 15. — (1) În cadrul procedurilor de valorificare desfășurate potrivit Legii nr. 85/2014, Codului de procedură civilă sau Codului de procedură fiscală, statul, prin ministerul coordonator, beneficiază de drept de preferință la cumpărare, la preț egal cu cea mai bună ofertă valabilă.

(2) Administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, administratorul concordatar sau executorul, după caz, notifică ministerul coordonator cu privire la organizarea procedurii, cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită, și îi comunică rezultatul acesteia în termen de 3 zile lucrătoare.

(3) Termenul de exercitare a dreptului de preferință este de 20 de zile lucrătoare de la comunicarea rezultatului procedurii.

(4) Prin derogare de la art. 13 alin. (3), în ipoteza prevăzută la prezentul articol hotărârea Guvernului se adoptă în termenul prevăzut la alin. (3).

Art. 16. — Înstrăinările efectuate cu încălcarea dispozițiilor art. 12–15 sunt lovite de nulitate absolută. Acțiunea în constatarea nulității poate fi introdusă de ministerul coordonator în termen de un an de la data la care a luat cunoștință de înstrăinare, dar nu mai târziu de 3 ani de la data acesteia.

CAPITOLUL V — Dobândirea de participații și active

Art. 17. — (1) Dobândirea de participații la societăți de interes strategic sau de active de interes strategic se decide dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există un risc actual de întrerupere a activității, de pierdere a capacității de producție ori de pierdere a controlului asupra participațiilor sau a activului;

b) nu există o alternativă disponibilă pe piață care să asigure continuitatea activității ori menținerea activului în stare de funcționare, la costuri și în termene rezonabile;

c) costul estimat al dobândirii și al măsurilor subsecvente este proporțional cu efectele care se evită, astfel cum rezultă din analiza prevăzută la art. 7;

d) există o perspectivă de operare sustenabilă ori de valorificare ulterioară a participațiilor sau a activului.

(2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se constată prin hotărârea prevăzută la art. 8, pe baza analizei prevăzute la art. 7.

(3) Statul român, prin ministerul coordonator, dobândește participații la societăți de interes strategic și active de interes strategic prin exercitarea dreptului de preempțiune ori a dreptului de preferință, prin cumpărare, prin transferul reglementat la art. 18 sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege.

(4) Dreptul de preempțiune și dreptul de preferință se exercită atunci când proprietarul a inițiat o înstrăinare cu titlu oneros ori, după caz, când participațiile sau activul fac obiectul unei proceduri de valorificare.

Alegerea modalității se motivează în analiza prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. g).

Art. 18. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 263 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, activele de interes strategic pot fi transferate din patrimoniul societății în proprietatea statului, în contul creanțelor deținute de instituțiile creditoare, în condițiile prezentei legi.

(2) Valoarea activului se stabilește prin raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, la valoarea de piață, ulterior efectuării de către ministerul coordonator a testului creditorului privat prudent.

(3) Creanțele se sting prin compensare cu valoarea stabilită potrivit alin. (2), în următoarea ordine:

a) sumele reprezentând ajutor de stat declarat ilegal;

b) taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii, dacă aceasta este taxabilă;

c) creanțele garantate cu garanții reale asupra bunurilor transferate, în limita valorii bunurilor grevate;

d) celelalte creanțe fiscale și bugetare, proporțional cu cuantumul acestora.

(4) În cadrul creanțelor administrate de aceeași instituție creditoare, stingerea se efectuează potrivit art. 165 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Dacă valoarea activului stabilită potrivit alin. (2) depășește cuantumul total al creanțelor, operațiunea constituie vânzare-cumpărare, prețul achitându-se parțial prin compensarea prevăzută la alin. (3), iar diferența prin plată. Diferența se achită în termen de 90 de zile de la data procesului-verbal prevăzut la art. 19 alin. (1), din bugetul ministerului coordonator, în cuantumul aprobat prin hotărârea prevăzută la art. 8.

(6) Dacă valoarea activului este mai mică decât cuantumul creanțelor, acestea se sting în limita valorii activului, iar diferența se recuperează potrivit legii.

Art. 19. — (1) Statul dobândește dreptul de proprietate asupra activului prin efectul prezentei legi, în temeiul hotărârii prevăzute la art. 8 și cu acordul instituțiilor creditoare, la data semnării procesului-verbal de predare-preluare încheiat între societate, ministerul coordonator și instituțiile creditoare. Aceasta operațiune constituie mod de dobândire a dreptului de proprietate în sensul art. 557 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, iar în cazul prevăzut la art. 20 alin. (2), în sensul art. 863 lit. f) din aceeași lege.

(2) Procesul-verbal constată predarea activului, data dobândirii și bunurile care compun activul și constituie înscrisul în temeiul căruia se efectuează formalitățile de publicitate și de stingere a creanțelor.

(3) În cazul societăților aflate în procedurile prevăzute de Legea nr. 85/2014, procesul-verbal se semnează, pentru societate, de administratorul judiciar, de lichidatorul judiciar ori de administratorul concordatar, după caz, sau de administratorul special, potrivit atribuțiilor stabilite de aceeași lege.

(4) Lista bunurilor care compun activul se aprobă prin ordin al ministrului coordonator și constituie anexă la procesul-verbal.

(5) În termen de 15 zile de la încheierea procesului-verbal, societatea depune cererea de stingere a obligațiilor la organul fiscal central ori, după caz, la instituția creditoare competentă, însoțită de lista bunurilor, raportul de evaluare și procesul-verbal.

(6) Data stingerii creanțelor este data dobândirii prevăzută la alin. (1).

(7) La data dobândirii încetează de drept măsurile de indisponibilizare instituite de organul fiscal asupra bunurilor care fac obiectul transferului.

(8) Dreptul de proprietate al statului se înscrie în cartea funciară și, după caz, în Registrul Național de Publicitate Mobiliară, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal.

Art. 20. — (1) Activele se preiau în proprietatea privată a statului și în administrarea titularului desemnat potrivit art. 8 alin. (1) lit. c).

(2) Prin excepție de la alin. (1), dacă uzul sau interesul public se justifică la data preluării, conform analizei prevăzute la art. 7, activele trec în proprietatea publică a statului, prin hotărârea prevăzută la art. 8.

(3) Dreptul de administrare asupra activelor aflate în proprietatea privată a statului conferă titularului posesia și folosința activului, culegerea fructelor, încheierea actelor de conservare, de întreținere și de administrare, inclusiv a contractelor necesare funcționării activului, precum și, cu aprobarea prevăzută la art. 32, încheierea actelor de dispoziție. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la bunurile din domeniul privat al statului se aplică în completare.

(4) Dacă o unitate administrativ-teritorială solicită preluarea activelor trecute în proprietatea publică a statului, trecerea în domeniul public al acestora se realizează prin hotărâre a Guvernului, la cererea justificată a autorității deliberative, potrivit Codului administrativ.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, trecerea activelor prevăzute la alin. (4) se realizează fără înscrierea prealabilă a acestora în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului. Bunurile se înscriu în inventarul unității administrativ-teritoriale și se intabulează în termen de 30 de zile de la data hotărârii.

Art. 21. — (1) Bunurile grevate de garanții reale sau de alte sarcini constituite în favoarea altor creditori decât instituțiile creditoare nu pot face obiectul transferului prevăzut la art. 18 decât cu acordul scris al creditorului.

(2) În cazul garanțiilor reale constituite în favoarea statului, bunurile trec în proprietatea statului libere de aceste sarcini. La data semnării procesului-verbal prevăzut la art. 19 alin. (1), sarcinile constituite în favoarea statului, indiferent de instituția care îl reprezintă, încetează de drept proporțional cu valoarea bunurilor trecute în proprietatea statului. Pentru partea de creanță rămasă nestinsă, creditorul își păstrează drepturile de recuperare potrivit legii.

(3) Radierea garanțiilor prevăzute la alin. (2) se efectuează în baza procesului-verbal, fără alte formalități.

Art. 22. — (1) La data preluării se întocmește un bilanț de mediu care delimitează obligațiile de mediu aferente perioadei anterioare preluării.

(2) Obligațiile de mediu aferente perioadei anterioare preluării rămân în sarcina societății. Statul păstrează dreptul de regres și înscrie creanța corespunzătoare potrivit legii.

(3) În raporturile cu statul, societatea de administrare și dobânditorul ulterior al activului nu răspund pentru poluarea anterioară datei preluării.

(4) În situația în care societatea nu execută măsurile de remediere a poluării anterioare preluării, dispuse de autoritatea competentă pentru protecția mediului, statul, în calitate de proprietar, asigură executarea acestora prin ministerul coordonator și exercită dreptul de regres prevăzut la alin. (2).

(5) Sumele necesare executării obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (4), care nu pot fi recuperate de la societate, se evidențiază distinct în fișa financiară prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. d).

Art. 23. — (1) În cazul în care activele sunt preluate integral, avizele, autorizațiile și licențele aferente acestora rămân valabile până la expirare și urmăresc activul preluat.

(2) Ministerul coordonator notifică autoritățile emitente în termen de 15 zile de la data procesului-verbal prevăzut la art. 19 alin. (1).

CAPITOLUL VI — Societăți aflate în proceduri de prevenire a insolvenței sau de insolvență

Art. 24. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică și societăților aflate în procedurile reglementate de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea acesteia.

(2) Transferul activelor prevăzut la art. 18 se realizează:

- a) în cadrul acordului de restructurare sau al concordatului preventiv, ca măsură cuprinsă în planul de restructurare, respectiv în proiectul de concordat;
- b) în perioada de observație, cu autorizarea judecătorului-sindic, potrivit art. 87 alin. (2) din Legea nr. 85/2014;
- c) în cadrul planului de reorganizare, ca măsură prevăzută de acesta;
- d) în procedura falimentului, în cadrul procedurii de valorificare.

(3) Ministerul coordonator poate propune organelor care aplică procedura includerea măsurii prevăzute la alin. (2).

(4) Operațiunea realizată cu respectarea alin. (2), la valoarea stabilită potrivit art. 18 alin. (2) și cu respectarea ordinii prevăzute la art. 18 alin. (3), nu constituie transfer în fraudă creditorilor în sensul art. 117 din Legea nr. 85/2014.

Art. 25. — (1) În cazul în care, în cadrul unei proceduri de valorificare a unui activ de interes strategic, două proceduri succesive organizate potrivit legii nu au condus la înstrăinare, ministerul coordonator poate solicita organelor care aplică procedura trecerea la negociere directă, cu reevaluarea prealabilă a activului.

(2) În negocierea directă, statul beneficiază de dreptul de preferință prevăzut la art. 15, exercitat la preț egal cu cea mai bună ofertă obținută.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (1) nu poate avea ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor procedurii și nu aduce atingere atribuțiilor organelor care aplică procedura ori competenței judecătorului-sindic.

Art. 26. — (1) Pe durata procedurilor prevăzute la art. 24 alin. (1), pentru prevenirea degradării ireversibile a unui activ de interes strategic, ministerul coordonator poate finanța, din bugetul propriu, în limita prevederilor bugetare aprobate, măsurile de conservare, punere în siguranță și menținere în stare de funcționare a activului.

(2) Sumele avansate potrivit alin. (1) constituie creanțe curente în sensul Legii nr. 85/2014 și se restituie cu prioritate din prețul obținut prin valorificarea activului.

(3) Finanțarea prevăzută la alin. (1) se acordă pe baza unui acord încheiat cu administratorul judiciar, lichidatorul judiciar sau administratorul concordatar, după caz, care stabilește destinația sumelor, modul de justificare și regimul restituirii.

(4) Acordarea finanțării nu conferă statului drepturi suplimentare în procedură și nu modifică rangul creanțelor deținute de instituțiile creditoare.

CAPITOLUL VII — Administrarea, operarea și finanțarea

Art. 27. — (1) Activele preluate în proprietatea privată a statului pot fi aduse ca aport la capitalul social al unei societăți de administrare, în vederea asigurării operării, conservării și valorificării acestora.

(2) Societatea de administrare se desemnează prin hotărârea prevăzută la art. 8.

Art. 28. — (1) Contractele necesare funcționării activului, inclusiv contractele de furnizare a utilităților, se transferă odată cu acesta.

(2) Clauzele de încetare sau de reziliere întemeiate exclusiv pe schimbarea titularului dreptului de proprietate asupra activului ori pe deschiderea unei proceduri reglementate de Legea nr. 85/2014 nu produc efecte.

(3) Furnizorii de utilități nu pot întrerupe furnizarea către activul preluat pe o perioadă de 12 luni de la data transferului, sub condiția achitării la scadență a contravalorii consumului curent. Dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2014 se aplică în mod corespunzător.

Art. 29. — (1) În situația în care administrarea activului se face de către ministerul coordonator, acesta poate dispune și finanța măsurile temporare necesare pentru conservarea, punerea în siguranță, menținerea în stare de funcționare și asigurarea continuității operaționale a activului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot viza:

- a) asigurarea alimentării cu utilități indispensabile;
- b) contractarea de servicii necesare supravegherii și punerii în siguranță a activului;
- c) încheierea contractelor de pază, mentenanță, service, intervenții tehnice, revizii, autorizări, verificări, transport și depozitare, după caz;
- d) achiziționarea materialelor, pieselor de schimb strict necesare;
- e) efectuarea altor cheltuieli urgente, fără de care activul ar fi expus riscului de degradare, avariere sau oprire necontrolată.

(3) Măsurile se dispun pe baza unei note de fundamentare aprobate de conducătorul ministerului coordonator, în limita sumelor aprobate prin hotărârea prevăzută la art. 8, cu încadrare în prevederile bugetare aprobate în condițiile legii.

Art. 30. — (1) În cazul în care activul a fost adus ca aport la capitalul social al societății de administrare, veniturile obținute din exploatarea acestuia sunt venituri proprii ale societății, statul realizându-și drepturile patrimoniale corespunzătoare în calitate de acționar, potrivit legii.

(2) În cazul în care administrarea activului se realizează de ministerul coordonator ori de instituția publică desemnată titular al dreptului de administrare, veniturile astfel obținute se fac venit la bugetul de stat.

(3) În cazul în care activul este transmis societății de administrare cu alt titlu decât aportul la capitalul social, aceasta datorează statului o redevență sau o altă contraprestație, stabilită prin hotărârea prevăzută la art. 8 pe baza unui raport de evaluare, care se face venit la bugetul de stat.

Art. 31. — Societatea de administrare nu este autoritate contractantă în sensul Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, decât dacă îndeplinește condițiile prevăzute de aceasta.

CAPITOLUL VIII — Valorificarea

Art. 32. — (1) Participațiile și activele dobândite în temeiul prezentei legi pot fi valorificate, la propunerea ministerului coordonator, prin hotărâre a Guvernului, conform prevederilor legale aplicabile.

(2) Valorificarea se realizează prin procedură competitivă, cu asigurarea publicității, a transparenței și a tratamentului egal al ofertanților.

(3) Prețul de pornire se stabilește pe baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, la valoarea de piață de la data organizării procedurii.

(4) Documentația de valorificare poate cuprinde obligații privind menținerea activității, a capacității de producție și a locurilor de muncă, pe o perioadă determinată, garantate potrivit legii.

(5) Înstrăinarea participațiilor deținute de stat se realizează cu respectarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și a Legii nr. 137/2002, iar valorificarea activelor aflate în proprietatea privată a statului, potrivit art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 123/2015, cu modificările ulterioare.

(6) Sumele obținute din valorificarea participațiilor și a activelor, potrivit prezentului articol, se fac venit la bugetul de stat.

Art. 33. — (1) În cazul în care se optează pentru concesiunea activelor trecute în proprietatea publică, procedura se desfășoară potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX — Ajutorul de stat

Art. 34. — (1) Măsurile prevăzute de prezenta lege se realizează cu respectarea legislației naționale și europene în domeniul ajutorului de stat.

(2) Fiecare operațiune de dobândire, de majorare a capitalului social, de finanțare sau de valorificare se fundamentează pe testul investitorului privat prudent în economia de piață sau, după caz, pe testul creditorului privat prudent, documentat printr-un raport întocmit de o entitate independentă, anterior adoptării hotărârii Guvernului.

(3) Ministerul coordonator solicită avizul Consiliului Concurenței anterior promovării fiecărei hotărâri a Guvernului adoptate în temeiul prezentei legi.

CAPITOLUL X — Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 35. — (1) Prezenta lege se aplică înstrăinărilor pentru care oferta fermă și angajantă a fost primită după data intrării sale în vigoare.

(2) Procedurile de valorificare aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi se continuă potrivit normelor legale în vigoare la acea dată. Dreptul de preferință prevăzut la art. 15 se aplică etapelor procedurale care încep după această dată.

(3) Societățile și activele declarate de interes strategic în temeiul altor acte normative, inclusiv operatorii economici stabiliți ca fiind de interes strategic în temeiul art. 14 alin. (15) din Legea nr. 200/2006, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează statutul dobândit, dispozițiile prezentei legi aplicându-li-se de la data intrării sale în vigoare. Retragerea statutului se dispune potrivit art. 9.

Art. 36. — Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

2. La articolul 14, alineatele (13)–(15) se abrogă.

Art. 37. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI